హోమం

ఝాన్సీ చారి

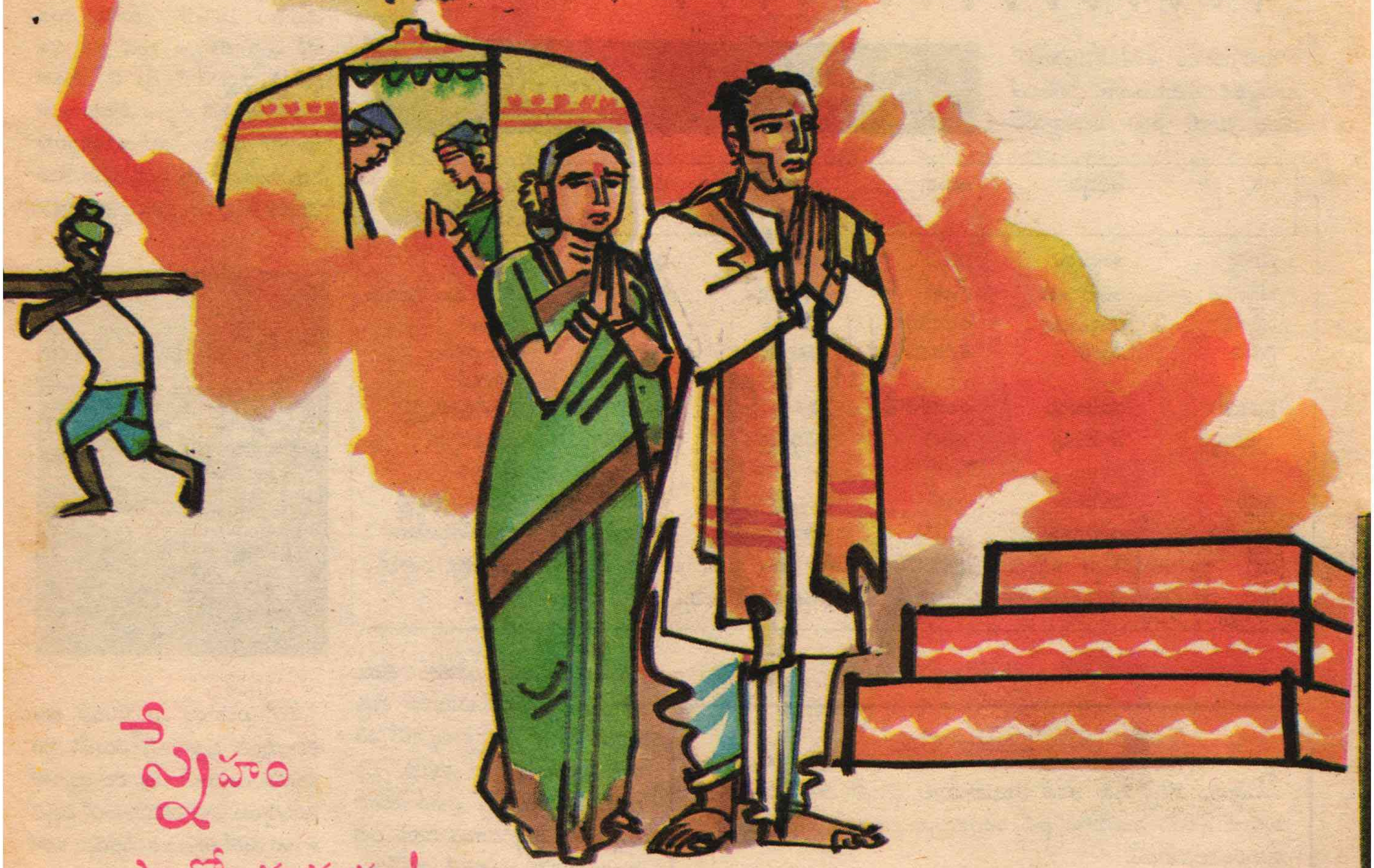

స్నేహం

ఎంతో మధురం!.....

వ్యక్తుల మధ్య పరిచయం అంటూ ఏర్పడ్డాక అది క్రమేణా 'స్నేహం'గా రూపుదిద్దుకుంటుంది.

స్నేహితుల వ్యక్తిత్వాల్లో భిన్నత్వం లేనప్పుడే ఆ స్నేహం కొనసాగుతుంది. చుట్టరికపు అనుబంధాలున్న చోట స్నేహానికి తావులేదు.

బాంధవ్యం అన్న పదంలో 'బాధ్యత'అన్న భావం దాక్కుని ఉంది. ఆ కారణంగానే బంధువులు ఒకరిపై ఒకరు ఆధారపడే విధంగా సామాజిక వ్యవస్థ రూపు దిద్దుకుంది.

ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్రవారపత్రిక, తెలుగు కళా సమితి (న్యూజెర్సీ) రాజాలక్ష్మీ ఫౌండేషన్ (మద్రాసు) సంయుక్తంగా నిర్వహించిన 1997 కథానిక వ్యాసాల పోటీలో ప్రథమ బహుమతి పొందిన కథ

స్నేహం అలాంటిది కాదు. అది వ్యక్తుల మానసిక స్థితిగతుల ఆధారంగా ఏర్పడుతుంది.

'స్నేహం' అన్న పదంలో 'సహకారం' అన్న అర్థం ఇమిడివుంది.

స్వలాభాపేక్ష అనే దుర్గుణం లేని సద్గుణ సంఘీభావ రూపం స్నేహం!

స్వార్థత్యాగం అనే అంశం స్నేహంలోని ఓ ముఖ్యాంశంగా గుర్తించబడింది.

వయోబేధం, వర్గబేధం, అంతస్థులూ, స్థానబలం వగైరాలు స్నేహానికి అడ్డురావు.

స్నేహం ఓ అతి పవిత్రమైన మానసిక పరిణామం!

అది ఆత్మీయతని పెంపొందింపజేస్తుంది.

మైత్రీతత్వాన్ని ఇనుమడింపజేస్తుంది.

ఒకరినొకరు బాగా అర్థం చేసుకునేందుకు సహకరిస్తుంది.

అరమరికలూ, అపోహలూ, అనుమానాలూ అనే వికటిత సంఘటిత సంఘర్షణల కతీతంగా ఏర్పడే ఓ విశిష్ట మానసికోన్నత వ్యవస్థ స్నేహం..."

స్నేహాని కంతటి ఉత్తమ వ్యాఖ్యానాన్ని చేసిన శంకరం వ్యక్తిత్వానికి ఒక్కసారిగా దాసోహం అన్నాడు మధు. ఆ క్షణం నుంచే శంకరం అతనికి ఓ శ్రేయోభిలాషిగా మారిపోయాడు. వారిరువురి మధ్యా ఒకరిపై ఒకరికి ఎనలేని విశ్వాసం, అపారమైన అభిమానం ఏర్పడ్డాయి.

.... రాత్రి పన్నెండు కావస్తోంది.

అంత రాత్రివేళ కూడా పందిట్లో ఎంతో సందడిగా వుంది.

వేకువఝామున మూడున్నరకి ముహూర్తం!

వేసవికాలం!

వేడిగాలి విసురు విసురుగా తెరలు తెరలుగా వీస్తోంది.

నీలి ఆకాశం తారు రంగుని పులుముకుంది.

చీకట్లో దారి తెలీక గుడ్డి నక్షత్రాలు వొణికి వొణికిపోతున్నాయి.

ఆరుబయట కుక్కిమంచాల్లో, తుంగచాపల్లో వొళ్ళెరక్కుండా ఆడా మగా తేడా లేకుండా మాంఛి నిద్రలో వున్నారు.

ఆ తొలిఝాము వేళలో కల్యాణవేదిక ప్రాంతంలో కళ్ళాపి చల్లే కార్యక్రమాన్ని ముగించారు అమ్మలక్కలు.

పురోహితుడపుడే రంగప్రవేశం చేశాడు.

ఎవరో అందించిన సెగలు పొగలు కక్కుతున్న కంచుగ్లాసులోని కాఫీని సేవించడం ప్రారంభించాడు.

అలా కాఫీని సేవిస్తూనే కల్యాణ మంటపంలో నిర్మించబడిన హోమగుండం వంక నడిచాడు.

ఆ వెంటనే గొంతు చించుకున్నాడాయన.

"అమ్మాయ్ శాంతమ్మా! ఈ యజ్ఞగుండం చుట్టూ పసుపూ కుంకాలతో ముగ్గులు వేయించు తల్లీ!"

పురోహితుడి అనుజ్ఞ మేరకు అపుడే వాకిట్లోని సన్నాయి మేళగాళ్లు కూడా పరికరాలకు పని కల్పిం

రూ. 5000 బహుమతి పొందిన కథ

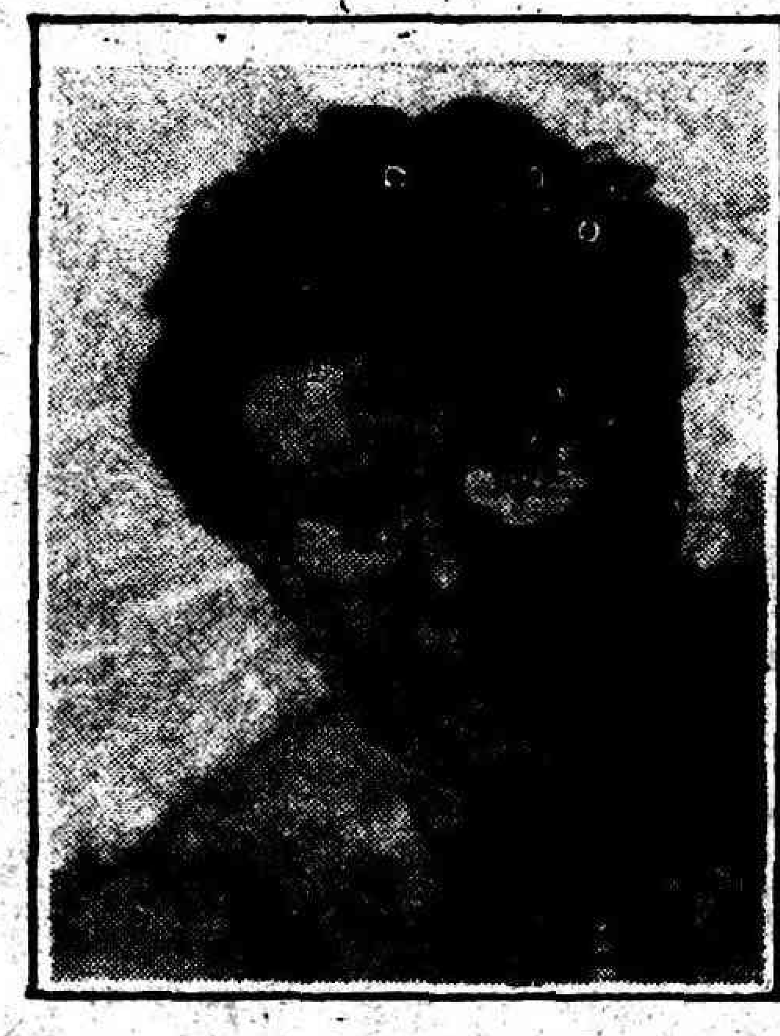

హోటల్‌వ్యాపారం

సల్మాన్, అమీర్, షారుఖ్‌ఖాన్‌ల లాగానే సునీల్‌శెట్టి, సన్నిడియోల్ కలిసి త్వరలో రెస్టారెంట్ల వ్యాపారాన్ని ప్రారంభించనున్నారు. మొదలు ఆస్ట్రేలియాలో ఈ రెస్టారెంట్‌ను ప్రారంభించనున్నారు. అక్కడ భారతీయ సినీ తారల కాస్ట్యూమ్‌లను కూడా ప్రదర్శిస్తారట.

చేశారు. డోలు వాద్య 'ఢమఢమ'లు ఒక్కసారిగా పందిట్లోని వ్యక్తుల నిద్రల్ని కాస్తా పటాపంచలు చేసేశాయి.

ఆ గందరగోళ వాతావరణంలో.. నిమ్మకు నీరెత్తినట్టుగా.. నోట పల్లెత్తుమాట లేకుండా వీధి మూలలో మంచుని తన కొడుకు శీనుకోసం వెర్రివాడిలా ఎదురుతెన్నులు కాస్తున్నాడు శంకరం.

కళ్ళు చించుకుని చిమ్మచీకట్లోకి తొంగిచూస్తున్న అతని చూపులు క్షణం క్షణం విరామం పెంచుకోసాగాయి.

మస్తిష్కం దాదాపుగా మూగవోయివున్నా అతని శరీరం అంతటి చల్లని వాతావరణంలో కూడా ఎడతెరిపి లేకుండా చెమటల్ని ఏకధారగా చిమ్మేస్తోంది.

అలా పెళ్ళిపందిరికి దూరంగా ఏమీ పట్టనట్టుగా మంచుని 'బక' జపం చేస్తున్న భర్తపై విసుక్కుంది శంకరం భార్య శాంత.

"ఎంత స్నేహితుడయినా మధు మీకు బంధువేం కాదు! పెళ్ళి పనులన్నింటినీ అతని నెత్తిన వేసేసి మీరు మంచుని వుంటం ఏమీ బాగోలేదు. నాలుగు రోజులనించీ ఆయనకి క్షణం తీరికుంటం లేదు. మీరేమో ఇక్కడ నిక్షేపంగా మంచుని వున్నారు. పెళ్ళి ఆయన కూతుర్ది కాదు. మీ కూతురిదన్న విషయం మీకు గుర్తుందా అసలు?" భార్య ధోరణి వెంటనే శంకరానికి చిరాకును తెప్పించింది.

"ఏంటే నీ వెధవగోల? ఆపేయ్! సాయంకాలం ఏడింటికి గోపాలన్ ఇంటికెళ్ళిన మన శీను ఇంకా తిరిగి రాలేదని నేను కంగారుతో చచ్చిపోతున్నాను. వాడొస్తేనే గాని నేను కంపాలి దగ్గరకు వెళ్ళేది

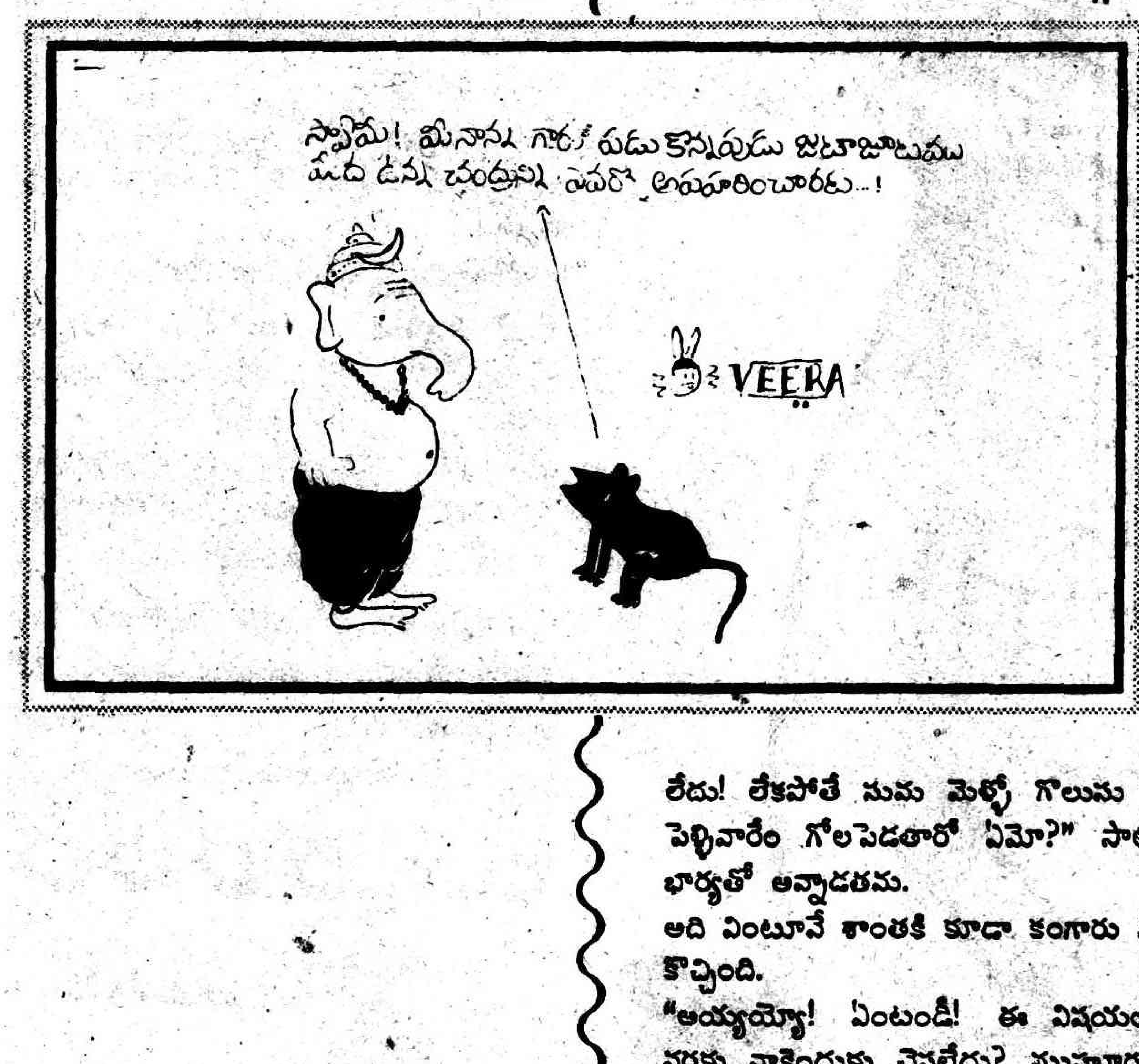

లేదు! లేకపోతే సును మెళ్ళో గొలుసు లేదని పెళ్ళివారేం గోలపెడతారో ఏమో?" సాలోచనగా భార్యతో అన్నాడతను.

అది వింటూనే శాంతకి కూడా కంగారు ముంచుకొచ్చింది.

"అయ్యయ్యో! ఏంటండీ! ఈ విషయం ఇంత వరకు నాకెందుకు చెప్పలేదు? ముహూర్తపు వేళ ముంచుకొస్తోంది. పెళ్ళి పిల్ల మెళ్ళో ఇవ్వడా గొలుసు లేకపోతే ఎలా?" ఆందోళనతో అరుస్తున్న భార్య కంఠాన్ని అతికష్టంగా అదుపులోకి తెచ్చాడు శంకరం.

"ఉండవే! వెధవ నోరూ నువ్వూను... నీవా విషయాన్ని వొదిలేయ్! పిల్ల మెళ్ళో గొలుసు విషయం నేను చూసుకుంటాను కాని నీవు లోనికెళ్ళి మిగతా పనుల్ని చూడు!" అంటూ కసురుకున్నాడతను.

దాంతో శాంతకేం చేయాలో తోచక మౌనంగా వెళ్ళి కూతురు గదివంక నడిచింది.

అక్కడ సుజాత కనిపించలేదామెకు.

"సుజాత పిన్నేది సుమా?" అడిగిందామె.

"ఇప్పుడే వాళ్ళింట్లోకి వెళ్ళిందమ్మా!" అంది సుమ.

కూతురు చెప్పింది వింటూనే ప్రక్క వాటా దొడ్డి గుమ్మాన్ని తట్టింది శాంత.

మధు వచ్చి తలుపుల్ని తెరిచాడు.

లోపల సుజాత చంటాణ్ణి వొళ్ళో వేసుకుని కూచుని వుంది.

"సుమకి పెళ్ళి చీరని కట్టించేస్తే నీ పని పూర్తయిపోతుంది సుజాతా! ఓ క్షణం రాకూడదూ" అంది సుజాత.

"వెళ్ళి ఆ పనేదో చూడు సుజాతా! చంటాడి విషయం నాకు వదిలెయ్!" అన్నాడు మధు.

ఆడవాళ్ళ విషయాల్లో జోక్యం చేసుకుంటున్న భర్త వంక మొదటిసారిగా ఓ క్షణం కోపంగా చూసింది సుజాత. కాని వెంటనే శాంత వంక తిరిగింది.

"చంటాడికి పాలిస్తున్నానక్కా. కాగానే వస్తాను. నీవెళ్ళి అన్నీ సిద్ధంచెయ్" అంటున్న ఆమె వంక మళ్ళీ చూడకుండానే అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయింది శాంత.

ఆమె అలా వెళ్ళిందో లేదో భర్త వంక గిరుక్కున తిరిగింది సుజాత.

"ఓపక్క చంటాడి వొళ్ళు పెనంలా కాలిపోతుంటే వాణ్నొదిలేసి వెళ్ళమంటారేంటండీ? సాయంకాలంనుంచి చెబుతున్నాను... హాస్పటల్ కెళదాం అని.. కాని మీరా విషయాన్నే పట్టించుకోకుండా ఎందుకూరుకుంటున్నారో నాకర్థమై చావడంలేదు."

సుజాత అలా అనేసరికి ఆమె మొహాన్ని చూడకుండా పక్కకి తిప్పేసుకున్నాడు మధు. వారం రోజుల క్రితం డాక్టరుగారు చెప్పిన విషయాన్ని ఆమె చెవిన వేసే ధైర్యం అతనికి లేకుండా పోయింది.

"నన్ను క్షమించండి మధుగారూ! నిజాన్ని మీ చెవిన వేయక తప్పదు. మీ చంటాడి పరిస్థితి అంత ఆశాజనకంగా లేదు. వాడు మాతృగర్భంలో వుండగానే శ్వాసకోశం దెబ్బతింది. ఇప్పుడే మందులూ వాణ్ణి బాగుచేయలేవు. ఏ క్షణంలోనైనా వాడి పరిస్థితి విషమించవచ్చు!" అంటున్న డాక్టర్‌గారి వంక అయోమయంగా చూస్తూ వుండిపోయాడతను.

"సార్! మీరే సూపర్ స్పెషాలిటీస్ వున్న హాస్పటల్ అన్నా లేదా ఏ స్పెషలిస్ట్ దగ్గరికి తీసుకువెళ్ళమన్నా తీసుకెడతాను. డబ్బుకోసం వెనక్కి తిరిగిచూడను!" అంటున్న మధువంక విచారంగా చూశారా డాక్టరుగారు.

"లాభం లేదు మధూ! ఓ ఆరునెలల శిశువు జీవి

తంతో అంత నిర్లక్ష్యంగా ప్రవర్తించేంతటి దుర్మార్గుణ్ణి కాను. నాకు ఈ వైద్యరంగంలో వున్న అనుభవం, అవగాహనలని కలబోసి ఓ నిర్ణయానికి వచ్చింతర్వాతే ఈ విషయాన్ని మీకు చెబుతున్నాను. మీ చంటాడి జబ్బుని వేరే కాదు ఏ వైద్యుడూ, ఏ హాస్పటలూ కూడా నయం చేయలేదు. అనవసర ఖర్చూ, శ్రమలకు గురిచేయడం నా అభిమతం కాదు. వాడికి ఆయుష్షున్నంత కాలం బ్రతుకుతాడు. అంతవరకే మీరు సంతోషించండి. అంతకన్నా మించి మీకు ఇతర ఆశల్ని కలిగించలేను"

డాక్టరుగారంత ఖచ్చితంగా, నిర్మొహమాటంగా తన కొడుకు ఆరోగ్య పరిస్థితిని తేల్చేసరికి నోట మాట రాకుండా అచేతనుడై మంచుని పోయాడు మధు. కాని ఈ విషయాన్ని సుజాత కెలా తెలియజేయాలో తెలీక మనసులోనే మథనపడిపోసాగాడు.

అతని అంతర్మథనాన్ని చదివేశారు డాక్టర్‌గారు. "ఈ విషయాన్నవుడే మీ ఆవిడకు తెలియనీకండి. జరిగేది ఎలాగూ జరక్క మానదు. ఆ క్షణంలో ఆమె అంతట ఆమే నిజాన్ని తెలుసుకుంటుంది!" డాక్టరుగారి ఆ సలహాని ఇవ్వాళ్ళు పాటిస్తూ వచ్చాడు మధు.

చంటాణ్ణి హాస్పటల్‌కు ఎందుకు తీసుకెళ్ళడం లేదు? అంటూ ఈ రోజు కాకుండా మరో రోజెవుడైనా అయివుంటే భార్య ప్రశ్న అతన్నింత ఇరకాటంలో పడవేయకుండా వుండేది.

అతనలాంటి ఇబ్బందికి లోనవడానికి కారణం వేరే వుంది.

గత రాత్రి ఏదో మాటల సందర్భంలో అతని ముందుకాళ్ళకి బంధాన్ని వేసేశాడు శంకరం.

"మధూ! పెళ్ళికొడుకు తల్లిదండ్రుల్ని కట్నం లేకుండా పెళ్ళి కొప్పించినందుకు నీకు జన్మజన్మలకు ఋణపడి వుంటాను. వాళ్ళు తమ నిర్ణయాన్ని వెనక్కి తీసుకోకుండా నీ భార్య మెళ్ళోని గొలుసుని తీసి దాన్ని సుమ కోసమే చేయించాం! అంటూ నీవు చూపిన ఔదార్యాన్ని నేను జన్మజన్మలకూ మరచిపోలేను. ఈ పెళ్ళికి ముందే నీ భార్య గొలుసులాంటి దాన్నే తయారుచేయడానికి కంసాలికి ఆర్డరిచ్చిన వైనం నీకు తెలుసు. ఆ గొలుసు కోసమే గోపాలరావు డబ్బు సహాయం చేస్తానన్న విషయాన్ని కూడా నీ చెవిన వేశాను. అయితే ఇవన్నీ సక్రమంగా జరిగిపోవాలని భగవంతుణ్ణి అనుక్షణమూ వేడుకుంటున్నాను.. ఈ ముహూర్తానికే సుమ పెళ్ళి ఖచ్చితంగా జరిగిపోయేలా చూడాల్సిందిగా నిన్ను ప్రార్థిస్తున్నాను. పెళ్ళికోసం ఖర్చు ప్రారంభించాక ఏ కారణం చేతనైనా ఈ పెళ్ళి ఆగిపోవడం అంటూ జరిగితే నాకు మరోసారి కాణీ కూడా అప్పిచ్చే నాథుడు లేడు. ఆ పరిస్థితుల్లో నేనే అఘాయిత్యం చేస్తానో నాకే తెలీదు!" మూర్తీభవించిన మధ్యతరగతి జీవితానికి ప్రతీకగా నిలిచివున్న శంకరం తన పరిస్థితినలా తేటతెల్లం చేయడంతో మధుకంతా అగమ్యగోచరంలా తోచింది.

తన ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పకుండా ఏదో ఆలోచనలోకి జారిపోయిన భర్తను చూస్తున్న సుజాతకి ఏమీ పాలుపోలేదు.

ఈలోగా చంటాడు నిద్ర వస్తున్నట్టుగా పాలు త్రాగడం మానేశాడు.

వాణ్ణి మెల్లిగా పడుకోబెడుతున్న భార్యని చూసిన మధుకి తటాలున ఓ ఆలోచన వచ్చింది.

చంటాడి దుస్థితిని వెల్లడిచేసేందుకు బదులుగా ప్రస్తుతం శంకరం పరిస్థితిని ఆమె దృష్టికి తీసుకుని వచ్చి కొంత సమయాన్ని ఆదా చేయాలనుకున్నాడతను.

"సుజాతా!... శంకరం గారు ఎలాంటి పరిస్థితుల్లో సుమ పెళ్ళిని జరిపిస్తున్నారో నీకు వేరే చెప్పక్కర్లేదు. ఈ సమయంలో మన చంటాడికి సుస్తీగా వుందని తెలిస్తే వాళ్ళింట్లో అంతా కంగారుపడిపోతారు. పైగా పెళ్ళి పందిట్లో కూడా అనవసర కలవరం బయలుదేరుతుంది. మనకోసం సుమ పెళ్ళిని ఆవుచేయడానిక్కూడా వెనుకాడరు శంకరంగారు. ఈ పరిస్థితుల్లో మనం కేవలం ఓ గంట ఓపిక వహిస్తే చాలు! అవుడు మనం వాణ్ణి వెంటనే హాస్పిటల్‌కి తీసుకెళదాం!" అంటున్న భర్తవంక అదోలా చూసింది సుజాత.

తనమంచి భర్త ఏదో దాస్తున్నాడన్న అనుమానం మొదటిసారిగా పొడసూపిందామెకి.

కాని అదేమిటో తెలియకుండా అనవసర వాదనకు నడుం కట్టదల్చుకోలేదామె.

దాంతో వెంటనే లేచి నుంచుంది.

"మీరు చంటాణ్ణి నిద్రబుచ్చండి! నేను వెళ్ళి ఆ పెళ్ళి పిల్ల సింగారాన్ని పూర్తి చేసి వస్తాను!" అంటూ చరాచరా వెళ్ళిపోతున్న భార్యవంట దెబ్బతిన్న వ్యక్తిలా చూశాడు మధు.

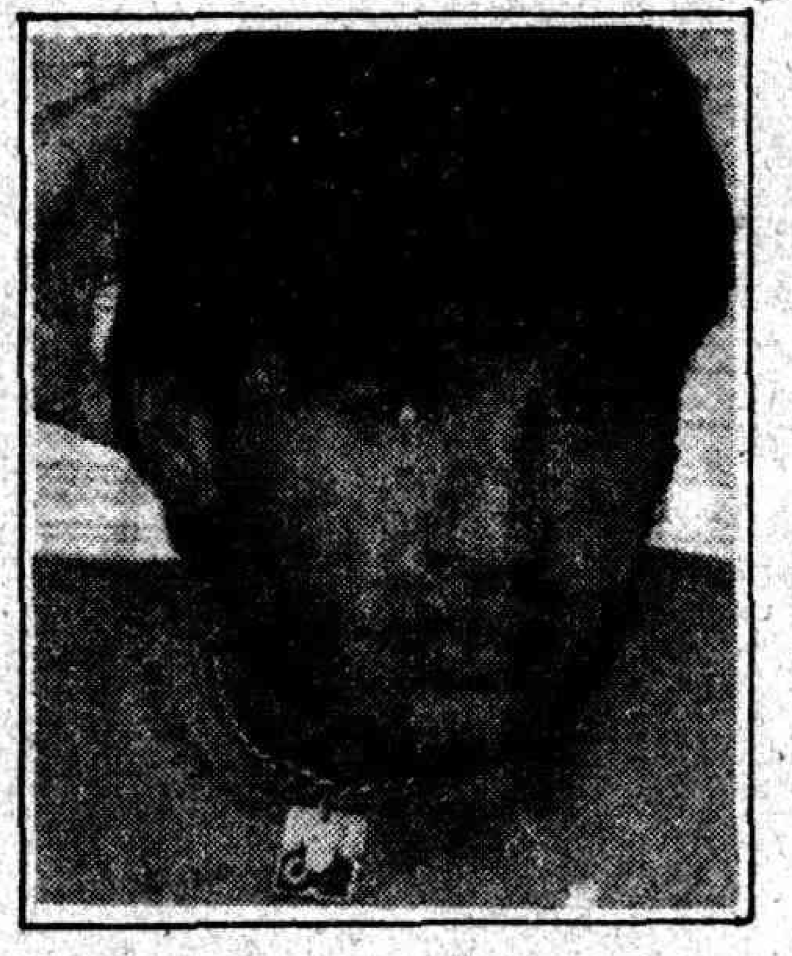

అవకాశవాది

అమితాబ్‌బచ్చన్‌తో నటించాలన్నది బాలీవుడ్‌లో ప్రతిచిన్న నటుడి ఆశయం. అలాంటి కుర్ర హీరోల్లో సునీల్‌శెట్టి కూడా ఒకడు. అయితే మృత్యుదాత ఫెయిల్ అయిన తర్వాత అమితాబ్ ఇమేజి మీద భ్రమలు తొలగిపోవడంతో 'లాల్‌బాద్‌షా' అని సినిమాలో అవకాశం వచ్చినా డేట్లు లేవని తప్పించుకున్నాడు.

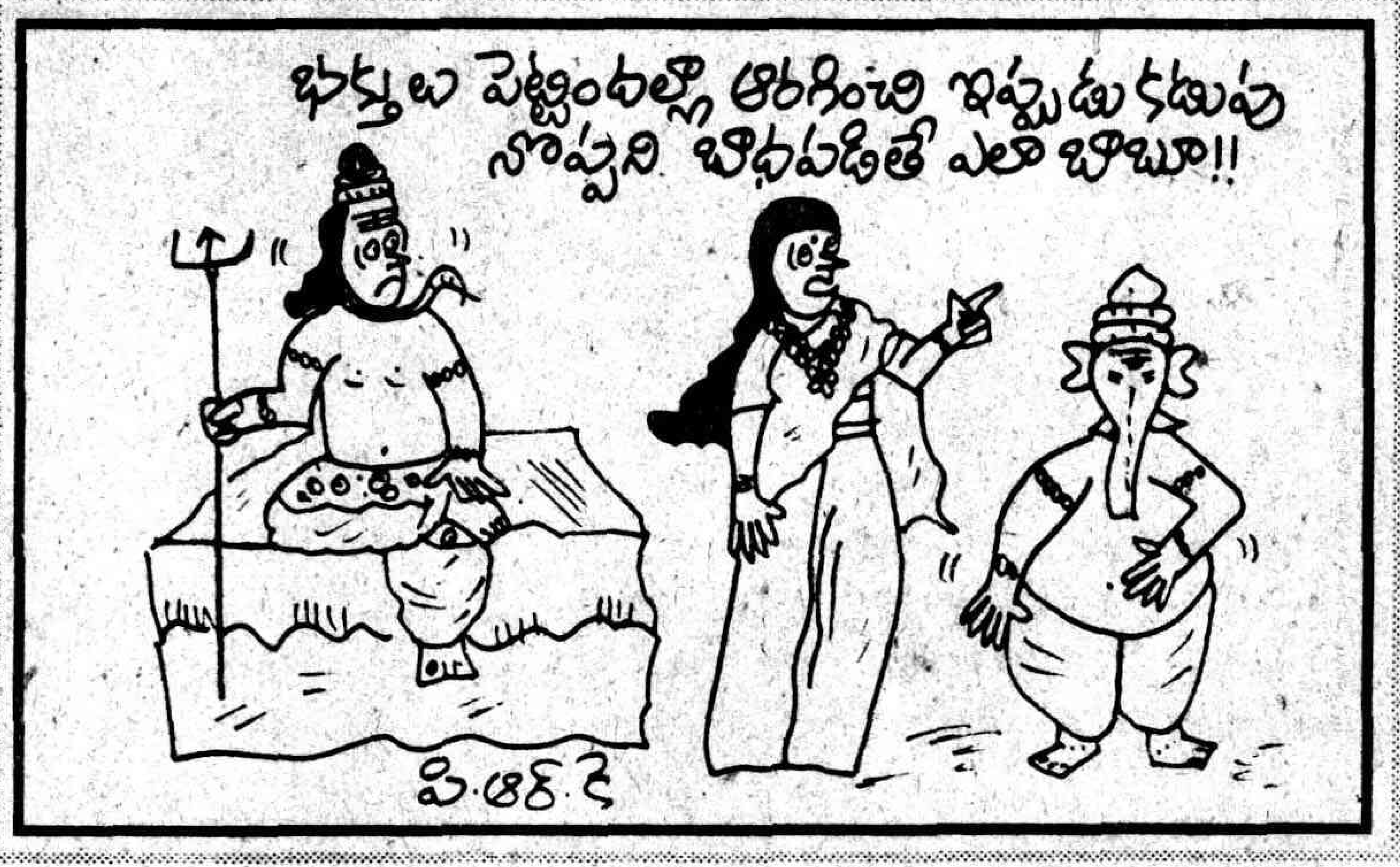

పెళ్ళికూతుర్ని అన్యమనస్కంగానే సిద్ధం చేస్తూన్న సుజాత వంక చూస్తూ శాంత కొంచెం కంగారుపడిన మాట వాస్తవం. పైగా ఆ గదిలోవున్న శంకరం బంధువులు కూడా ఆ విషయాన్ని గమనించినట్లుగా కొంచెం ఆదుర్దాని వ్యక్తం చేయసాగారు.

సుమని ముస్తాబు చేస్తూన్న ఆ అరగంటలో ఏదోవంకతో కనీసం నాలుగు సార్లయినా వచ్చి చంటాణ్ణి చూసి వెళ్ళిందింది సుజాత.

కాని ఆమె తన పనిని ముగించుకుని వచ్చేసరికల్లా చంటాడి పరిస్థితి కాస్తా దిగజారిపోవటం ప్రారంభించిరది.

అది చూసి మధుక్కూడా వొణుకు పుట్టుకొచ్చింది.

"సుజాతా! నేనిప్పుడే వెళ్లి డాక్టర్ గారినోసారి కలసివస్తాను! కాని ఈలోగా నేను చెప్పిన విషయాన్ని మాత్రం మరిచిపోవద్దు" అంటూ గబగబా వీధిలోకి నడిచాడతడను.

ఆ అపరాత్రివేళ తన మోపెడ్‌ని స్టార్ట్ చేస్తూన్న మధువంక వెళ్ళాలనుకున్న శంకరం కాస్తా ఆ వీధి మూలనుంచి కదలలేకపోయాడు.

మధు మోపెడ్ స్టార్ట్ చేయగానే ఆ బండి హెడ్‌లైట్ కాంతిలో దూరంగా శ్రీను కనిపించాడతనికి.

గోపాలరావు ఇంటినుంచి తిరిగి వస్తోన్న కొడుకుని చూడగానే అతనికి ప్రాణాలు లేచివచ్చాయి.

పెళ్ళిపందిట్లోకి ఏదో వస్తువు అర్జంటుగా కావాల్సి వచ్చి వుంటుంది. మధు అందుకే వెళుతుండవచ్చునమకుంటూ ఆ క్షణంలో సరిపుచ్చుకున్నాడతను.

కాని ముందుకెడుతోన్న మోపెడ్ వెలుగులో తనకి దగ్గరగా వస్తోన్న శీను మొహంలో వెలుగు కనిపించకపోవటం చూసి అప్పటికే చీకట్లో వున్న అతని వదనంపై మరింత చీకటి కమ్ముకుంది.

"గోపాలరావుగారిపుడే వచ్చారు. వారికి రావాల్సిన డబ్బు యింకా చేతికందలేదట. మిమ్మల్ని క్షమించమన్నారు నాన్నా!" అంటూన్న శ్రీను గొంతుని వింటూనే శంకరం గొంతులోని తడికాస్తా ఆరిపోయింది.

గుండెపోటు వచ్చిన వాడిలా వెనక్కి విరుచుకుపడబోయిన తండ్రిని అతి కష్టంగా పట్టుకుని పెళ్ళిపందిరి దాకా తీసుకుని వచ్చి పార్క్‌చేసి వున్న ఓ స్కూటర్‌పై కూచోబెట్టాడు శీను.

"మంచినీళ్ళు!.... అంటూ నీరసంగా పలికాడు శంకరం.

శీను యింట్లోకి పరుగుదీశాడు.

చల్లటి నీళ్ళు గొంతులో పడ్డాక కోలుకున్నాడతను. ఆ వెంటనే అతని బుర్ర వేగంగా పనిచేసింది.

"ఈ క్షణంలో తనిని ఆదుకునే శక్తి భగవంతుడికొక్కడికే వుంది. ఆ భగవంతుడిపుడు తనకు 'మధు' రూపంలో అందుబాటులో వున్నాడు!"

మధు తిరిగి రాగానే 'సుజాత' గొలుసుని అడిగి తీసుకుని ఈ గండం నుంచి గట్టెక్కేయాలనే నిర్ణయానికొచ్చాక అతని మనసు కుదుటపడింది.

"తనిప్పటికే మధు కెంతో రుణపడి వున్నాడు! అతని మూలంగానే ఈనాడు తనకు ఓ స్వంత ఇల్లంటూ ఏర్పడింది. అతని ప్రయత్నం వల్లనే తన కూతురికీరోజు పెళ్ళి జరుగబోతోంది.. ఇంతెందుకు? తనీరోజు నిశ్చింతగా వుండగలుగుతున్నాడంటే అందుకు కారకుడు మధు!"

"స్వంత ఇల్లు !..." ఆ విషయం జ్ఞాపకం రాగానే తను ఒకప్పుడు ఓ మారుమూల వీధిలో ఓ ఇరుకు ఇంట్లో అద్దెకి వుంటం గుర్తుకొచ్చింది. ఆ అద్దింట్లో వున్నంత కాలం 'సుమ'కి సంబంధం అంటూ ఎవరూ రాలేదు.

"ఈ ఇంట్లో వున్నంతకాలం మీ అమ్మాయికి పెళ్ళి జరుగదు సార్!" ఓరోజు అప్రయత్నంగా అనేసిన 'మధు' వంక ఆరోజు దెబ్బతిన్న వాడిలా చూశాడు శంకరం.

కాని ఆ సాయంకల్లా ఆ కోపం చల్లారిపోయింది. పైగా మధు తీసుకువచ్చిన చల్లనివార్త అతన్ని ఆనందంలో ముంచేసింది.

"శ్రీనగర్ కాలనీలో చిన్న ప్లాటొకటి బేరానికొచ్చింది సార్! మూడొందల గజాలు... కొంచెం చవగ్గా వస్తోంది. ధైర్యంచేసి-మీరు సగం డబ్బుని ప్రావిడెంట్ ఫండ్ నుంచి తీసియిస్తే మీరూ నేనూ కలిసి దాన్ని స్వంతం చేసుకోవచ్చు. మనయిద్దరి పేరిటా రిజిస్టర్ చేయిస్తాను. ఆ తర్వాత నా పేరిట అప్లైచేసి ఇంటికోసం లోను తీసుకుంటాను. రెండు వాటాలుగా కట్టించి చెరోవాటాలో వుండిపోదాం! మీ అమ్మాయిల పెళ్ళిళ్ళు అయిపోయేవరకూ నెలనెలా 'లోను' ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్‌ని

> ఆధునిక వ్యవస్థలో
> మనం కోల్పోతున్న
> ఆత్మీయత,
> త్యాగాల వెనుక
> స్వార్థరాహిత్యమైన
> స్నేహాన్ని ఆవిష్కరించిన
> ఉదాత్తత, ఈ ఉత్తమ
> కథ ప్రత్యేకత.

నేనే కడుతుంటాను. మీకు వీలు కలిగినప్పుడల్లా మి శక్త్యానుసారం మీ వంతు డబ్బుని చెల్లిస్తే చాలు!"

మధు చెప్పింది వింటూనే ఆనందంతోబాటుగా ఎంతో ఆశ్చర్యం కూడా కలిగింది శంకరానికి.

ఈ రోజుల్లో కూడా మధులాంటి మంచి వాళ్ళు వుంటారని అతనికిప్పుడే తెలిసి వచ్చింది. స్నేహాన్ని అంత అర్థవంతంగా పాటిస్తూన్న మధుపై కొండంత వాత్సల్యం ముంచుకొచ్చిందతనికి.

ఆ తర్వాత ఆరునెలలు తిరిగేసరికి తమ స్వంత వాటాల్లోకి మారిపోయారా యిద్దరూ....

"నాన్నా పెళ్ళికొడుకు బాబాయట! మిమ్మల్ని రమ్మంటున్నారు!" శ్రీను గొంతు వినిపించడంతో ఆలోచనల్లోంచి జారిపడ్డాడు శంకరం.

మధు రాకకోసం ఎదురుచూస్తున్న అతనికక్కణ్ణుంచి కదలటం యిష్టం లేకున్నా తప్పలేదు.

శంకరం లోని కొచ్చేసరికి అప్పటికే ఆ పెద్దాయనతో మాట్లాడుతోంది శాంత.

"పెళ్ళి కొడుక్కి వేణ్ణీళ్ళు సిద్ధంగా లేవండీ! విడిదింట్లో పుల్లలు మండటం లేదు. మీ ఇంట్లోని 'గీజరు'లో నుంచి ఓ బాల్చీడు నీళ్ళ నక్కడికి పంపే ఏర్పాటు చేయండి!" అంటూ వెనక్కి వెళ్ళిపోయాడాయన.

"గీజరు!" అనే సరికి గతుక్కుమంది శాంత. తమ యింట్లో గీజరెక్కడుంది? వెంటనే మధు యింట్లోని 'ఇమ్మెర్షన్ రాడ్' విషయం జ్ఞాపకం వచ్చిందామెకి.

"క్షణం ఆగండి అన్నయ్యగారూ!" అంటూ లోనికెళ్ళి 'రమ'ని మధు వాటాకి పరుగుదీయించింది.

'సుమ' చెల్లెలు 'రమ' లోనికి అడుగు వేయగానే ఉలికిపడింది సుజాత. విషయం తెలుసుకుని ఆ వస్తువునిచ్చేసి ఆ పిల్లని వెంటనే పంపించి వేసింది.

చంటాడికి అప్పటికే వొళ్ళు చల్లబోడుతోందన్న విషయం ఆమె దృష్టికింకా రాలేదు. వాడు పాలు తాగకుండా రొమ్ముినొదిలేస్తూ వుండటం చూసి ఏంచేయాలో తోచలేదామెకి.

ఆ క్షణంలోనే తిరిగివచ్చాడు మధు.

కంగారుగా అతనివంక చూసింది సుజాత.

"డాక్టర్ గారాని కలిశాను సుజాతా! ఈ మందుని వాడికి పట్టించమన్నారు అంటూ భార్య ప్రక్కనే చతికిలబడ్డాడతను. అలా కూచుండగా అతని కళ్ళు ఆచ్ఛాదన తొలిగివున్న భార్య వక్షస్థలాన్ని గమనించాయి.

చేపులొచ్చిన సుజాత రొమ్ములోంచి పాలు ధారగా కారిపోతున్నాయి. ఆ విషయాన్నామె గమనించే స్థితిలో లేదు.

"చంటాడు పాలు త్రాగటం లేదండీ!" అంటూ గొల్లు మందామె.

కొడుకువంక అయోమయంగా చూశాడు మధు.

"మళ్ళీ ఓసారి ప్రయత్నించు సుజాతా!" అంటూ చంటాణ్ణి ఆమె రొమ్ముల మధ్యకి మొహం చేరేలా సర్దాడతను.

కాని తన రొమ్ముల్లోంచి పాలు వాడి మొహంపై చిమ్ముతుండగా నోరు విప్పని కొడుకుని చూస్తూ భర్తవంక నిస్సహాయంగా చూసిందామె.

"ఏవండీ! హాస్పటలుకు వెడదామండీ!" దీనంగా పలికిందామె గొంతు.

ఆమె వంక చురుగ్గా చూశాడు మధు.

"సుజాతా! యింకా కొద్దిసేపు ఓపికపడితే సుమ మెళ్ళో తాళిపడిపోతుంది. ఆ మరుక్షణంలో మనం హాస్పటల్లో వుంటాం. కొద్దిగా ధైర్యాన్ని కొనితెచ్చుకో!" అంటూన్న భర్త వంకా... చంటాడివంకా మార్చి మార్చి చూస్తూ వెర్రిదానిలా కుమిలిపోసాగింది సుజాత.

యింతలో ప్రక్కింట్లోనుంచి ఓ పెద్ద ముత్తయిదువ గొంతు పెద్దగా వినిపించింది.

"పెళ్ళి పిల్ల చేతులకి రెండురోజుల క్రితమే గోరింటాకు పెట్టాల్సింది. యిపుడాపిల్ల చేతులలా బోసిగా వుంటే ఏం బావుంది?"

అది వింటూనే 'ఉమా!' అంటూ మూడోకూతుర్ని పిలిచింది శాంత.

ఆ పిల్ల పరిగెత్తుకు వచ్చింది.

"సుజాత పిన్నింట్లో గోరింటాకు రెడీమేడ్ పేస్ట్